

Gaard, og der er ikke mindre end to Ledvogterhuse. Der gaa adskillige Dage mellem, at et Køretøj kører gennem det Led, ligesom et i det hele taget kun er en ganske ringe Færdsel derigennem. Her kunde der vistnok spares paa Kontoen for Ledvogterhuse til Fordel for andre Steder, der ere mere trængende. Det er højst mærkværdigt, at man saaledes sætter et større Personale til at passe et Led end nødvendigt, medens man andre Steder holder tilbage.

Jeg vil gerne til samme Minister omtale noget Valby vedrørende. Saa vidt mig bekendt har man den Regel i København, at hvad der udefra kommer til Godsekspeditionen, sendes ud herfra til dem, der skulle have det. I Valby er Forholdet ganske anderledes. Her faar man et 3-Øres Brevkort, som man skal tilbagebetale, naar man afhenter Godset. Paa Kortet staar der en Henvisning til, at det og det Gods ligger paa Godsekspeditionen til Afhentning af Adressaten. Den Ordning er ret uheldig. Jeg skal som Eksempel nævne et Tilfælde for kort Tid siden. En Lørdag Aften fandt en Familie, der havde Forretning, Kl. 10 om Aftenen ude i Gangen til deres private Bolig et Brevkort, hvorpaa der udtrykkelig stod, at Godset skulde afhentes samme Dag, da det var Frugtsaft. Enhver forstaar, at det ikke er rart, at saadanne Varer, som ikke kunne holde sig, som Fjerkræ og lign., i Sommertiden skulle henligge paa Godsekspeditionen to til tre Dage. Det vilde vel nok være det rigtigste, om man sendte disse Varer fra Godsekspeditionen ud i Valby, saadan som det ellers er Tilfældet i København. Jeg vil bede Ministeren undersøge disse Forhold, idet jeg ikke kan tænke mig andet, end at det er en Forglemmelse fra tidligere Tider, inden Valby er kommen ind under København, at man har behandlet denne Sag, som man har gjort det. Det er disse Ting, jeg vil bede Ministeren om at undersøge, lige saavel som jeg vil bede Finansudvalget have Opmærksomheden henvendt paa Glostrup Station, for at vi kunne komme til et snarligt Resultat med Hensyn til Ombygningen af denne uheldige Station.

Maegaard: Der er et Spørgsmaal, jeg gerne vil tillade mig at rette til den højtærede Finansminister. I Aaret 1905 fremsendes der fra de samvirkende bornholmske Husmandsforeninger et Andragende til Finansministeriet om, at Arvefæsteafgif-

terne til Statskassen af de bortfæstede bornholmske Arvefæstelodder maatte blive nedsatte. Paa Grundlag af dette Andragende indbragte de daværende Folketingsmænd for Bornholm et Forslag i dette Ting til disse Afgifters Afløsning. Paa Grund af forskellige Forhold naaede imidlertid dette Forslag ikke at komme til endelig Behandling. Der blev nedsat et Udvalg, men dette naaede ikke at afgive en Betænkning, men afgav egentlig kun en Beretning. I Rigsdagssamlingen 1906—07 indbragte atter de bornholmske Folketingsmænd Sagen i Folketinget, og der blev nedsat et Udvalg. Dette Udvalg afgav en Betænkning, efter at der var forhandlet med den daværende Finansminister, Lassen, og den gik ud paa, at der skulde nedsættes en Kommission til at tage disse Forhold tillige med adskillige lignende Forhold rundt omkring i Landet under Overvejelse. Denne Kommission blev saa nedsat under 1. Juli 1907. Den bestod af 15 Medlemmer og endte sit Arbejde saaledes, at den til Finansministeriet den 29. Januar 1910 afgav en Betænkning, hvori den stillede et Forslag om, hvorledes den mente, disse Forhold skulde ordnes. Denne Betænkning saavel som Forslaget er fuldstændig enstemmigt vedtagne for Bornholms Vedkommende. Det er for Bornholms Vedkommende foreslaaet, at de omtalte Arvefæsteafgifter bør nedsættes med 15 pCt. for de egentlige Arvefæstelodder og 30 pCt. for de saakaldte tilføjede Lodder. Uden i Dag at komme ind paa Sagens Enkeltheder og uden at komme ind paa den højst interessante og mærkelige Forhistorie, som ligger til Grund for disse Arvefæsteafgifter, eller paa Enkeltheder i Betænkningen eller det af Kommissionen fremsatte Forslag vil jeg kun — det er min Hensigt med at fremdrage Sagen her — forespørge den højtærede Finansminister om, hvorledes han ser paa Sagen. Jeg gør det i det Haab og i den sikre Tro, at den højtærede Finansminister inden ikke alt for længe vil fremsætte et Forslag om disse Afgifters Afløsning, et Forslag, som er bygget paa og i nærmeste Overensstemmelse med Kommissionens Indstilling. Det vil altsaa skønnes, at hvis dette Forslag kommer til at foreligge og bliver vedtaget, vil det berøre Statskassens Indtægter paa den Maade, at der vil finde en Indtægtsnedsættelse Sted, men jeg haaber, at saavel den højtærede Finansminister som det høje Ting ville se paa Sagen, som den er, nemlig et Retfærdigheds- og Billigheds-